

पठतु संस्कृतम्

कोविदः

चतुर्थ-पाठः

सूक्तिः

यान्ति न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चोऽपि सहायताम् ।

पदविभागः

यान्ति, न्यायप्रवृत्तस्य, तिर्यञ्चः, अपि, सहायताम्

सन्धिः

तिर्यञ्चः + अपि - विसर्ग-उकारः, गुणः, पूर्वरूपः

अन्वयः

न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चः अपि सहायतां यान्ति।

सूक्तिः

यान्ति न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चोऽपि सहायताम् ।

तात्पर्यम्

धर्ममार्गे यः गच्छति पशुपक्षिणः अपि तस्य साहाय्यं कुर्वन्ति ।

व्याकरणांशाः & प्रतिपदार्थः

न्यायप्रवृत्तस्य
तिर्यञ्चः
अपि
सहायताम्
यान्ति

- अ. पुं. ष. ए.
- च. पुं. प्र. ब.
- अव्ययम्
- आ. स्त्री. द्वि. ए.
- या धातुः परस्मैपदी लट्-लकारः प्र ए

सन्मार्गे प्रस्थितस्य
पशुपक्षिणः

उपकारम्
प्राप्नुवन्ति

सुभाषितम् - १

गङ्गा पापं शशी तापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा ।
पापं तापं च दैन्यं च घ्नन्ति सन्तो महाशयाः ॥

पदविभागः

गङ्गा, पापम्, शशी तापम्, दैन्यम्, कल्पतरुः, तथा,
पापम्, तापम्, च, दैन्यम्, च, घ्नन्ति, सन्तः, महाशयाः

सन्धिः

पापम् + शशी, तापम् + दैन्यम्, दैन्यम् + कल्पतरुः
पापम् + तापम्, तापम् + च, दैन्यम् + च
कल्पतरुः + तथा
पापम् + तापम्, दैन्यम् + च
सन्तः + महाशयाः

- अनुस्वारः
- विसर्ग-सकारः
- अनुस्वारः
- विसर्ग-उकारः

सुभाषितम् - १

गङ्गा पापं शशी तापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा ।
पापं तापं च दैन्यं च घ्नन्ति सन्तो महाशयाः ॥

वाक्यविश्लेषणम्

क्रिया

- घ्नन्ति, (हन्ति)

प्रथमा

- गङ्गा, शशी, कल्पतरुः, सन्तः, महाशयाः

द्वितीया

- पापम्, तापम्, दैन्यम्

अव्ययम्

- तथा, च

सुभाषितम् - १

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया

का हन्ति ?

किं हन्ति ?

कः हन्ति ?

किं हन्ति ?

कः हन्ति ?

किं हन्ति ?

- हन्ति

- गङ्गा

- पापम्

- शशी

- तापम्

- कल्पतरुः

- दैन्यम्

नाशयति

गङ्गा नदी

दुष्कर्म

चन्द्रः

उष्णम्

कल्पवृक्षः

दारिद्र्यम्

सुभाषितम् - १

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया
के घ्नन्ति ?
कीदृशाः सन्तः ?
कानि घ्नन्ति ?

- घ्नन्ति
- सन्तः
- महाशयाः
- पापं तापं दैन्यं च

नाशयन्ति
सज्जनाः
महापुरुषाः

सुभाषितम् - १

अन्वयः

गङ्गा पापं शशी तापं कल्पतरुः दैन्यं च (घ्नन्ति) ।
महाशयाः सन्तः पापं तापं दैन्यं च घ्नन्ति ।

तात्पर्यम्

गङ्गानद्यां यः स्नानं करोति तस्य पापपरिहारः भवति । गङ्गा तस्य पापं नाशयति । तथैव चन्द्रः अस्माकं तापं परिहृत्य शैत्यम् उत्पादयति । एवमेव कल्पवृक्षः अस्माभिः याचितान् सर्वान् अभिलाषान् पूरयति । एतत् जगति प्रसिद्धमेव । किन्तु गङ्गायाः, चन्द्रस्य, कल्पवृक्षस्य च एकस्मिन् विषये एव सामर्थ्यम् अस्ति । सज्जनाः महापुरुषाः तु न तथा । तेषां सहवासेन अस्माकं पापं, तापः, दैन्यं सर्वमपि परिहृतं भवति । तादृशं सामर्थ्यं तेषु अस्ति ।

सुभाषितम् - १

व्याकरणांशाः

गङ्गा

पापम्

शशी

तापम्

दैन्यम्

कल्पतरुः

तथा

च

घ्नन्ति

सन्तः

महाशयाः

- आ. स्त्री. प्र. ए.
- अ. नपुं. द्वि. ए.
- न. पुं. प्र. ए.
- अ. पुं. द्वि. ए.
- अ. नपुं. द्वि. ए.
- उ. पुं. प्र. ए.
- अव्ययम्
- अव्ययम्
- हन् धातुः परस्मैपदी लट्-लकारः प्र. ब.
- त. पुं. प्र. ब.
- अ. पुं. प्र. ब.

सुभाषितम् - २

भीमं वनं भवति तस्य पुरं प्रधानं सर्वो जनः सुजनतामुपयाति तस्य ।
कृत्स्ना च भूर्भवति सन्निधिरत्नपूर्णा यस्यास्ति पूर्वसुकृतं विपुलं नरस्य ॥

पदविभागः

भीमम्, वनम्, भवति, तस्य, पुरम्, प्रधानम्, सर्वः, जनः, सुजनताम् उपयाति,
तस्य, कृत्स्ना, च, भूः, भवति, सन्निधिरत्नपूर्णा, यस्य, अस्ति, पूर्वसुकृतम्
विपुलम्, नरस्य

सन्धिः

भीमम् + वनम्, वनम् + भवति, पुरम् + प्रधानम् - अनुस्वारः
प्रधानम् + सर्वः, पूर्वसुकृतम् + विपुलम्, विपुलम् + नरस्य - अनुस्वारः
सर्वः + जनः - विसर्ग-उकारः
भूः + भवति - विसर्ग-रेफः
यस्य + अस्ति - सवर्णदीर्घः

सुभाषितम् - २

वाक्यविश्लेषणम्

क्रिया	- भवति, उपयाति, अस्ति
प्रथमा	- भीमम्, वनम्, पुरम्, प्रधानम्, सर्वः, जनः, कृत्स्ना, भूः, सन्निधिरत्नपूर्णः, पूर्वसुकृतम्, विपुलम्
द्वितीया	- सुजनताम्
षष्ठी	- तस्य, यस्य, नरस्य
अव्ययम्	- च

सुभाषितम् - २

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया

किं भवति ?

कीदृशं वनम् ?

पुनः किं भवति ?

कस्य भवति ?

- भवति

- वनम्

- पुरम्

- प्रधानम्

- तस्य

अरण्यम्

पत्तम्

प्रमुखम्

यस्य नरस्य पूर्व सुकृतं विपुलम् अस्ति -

यस्य मनुष्यस्य प्रभूतं पूर्व जन्म कृतं पुण्यम् अस्ति

क्रिया

कः उपयाति ?

कीदृशः जनः ?

काम् उपयाति ?

कस्य सौजन्यम् ?

- उपयाति

- जनः

- सर्वः

- सुजनताम्

- तस्य

प्राप्नोति

मनुष्यः

सकलः

सौजन्यम्

सुभाषितम् - २

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया

का भवति ?

कीदृशा भवति ?

पुनः कीदृशा भवति ?

- भवति

- भूः

- कृत्स्ना

- सन्निधिरत्नपूर्णा

पृथिवी

समग्रा

सम्पदा रत्नैः युक्ता

सुभाषितम् - २

अन्वयः

यस्य नरस्य विपुलं पूर्वसुकृतम् अस्ति तस्य भीमं वनं प्रधानं पुरं भवति ।
सर्वः जनः तस्य सुजनताम् उपयाति । कृत्स्ना भूः सन्निधिरत्नपूर्णा भवति च ।

तात्पर्यम्

यः मनुष्यः पूर्वस्मिन् जन्मनि अनेकानि सुकृतानि (पुण्यकर्माणि) कृतवान् सः
अस्मिन् जन्मनि सर्वत्र सुखम् एव प्राप्नोति । अत्र किमपि संशयः नास्ति ।
तादृशः पुण्यवान् घोरं वनं प्रविशति चेत् अपि तत् वनं पतनमिव सर्व
सौलभ्यदायकं भवति ।

अपि च ये ये तं पश्यन्ति ते सर्वे अपि तस्य विषये मृदु व्यवहरन्ति । किं बहुना,
समग्रा भूमिः तस्य विषये सम्पद्युक्ता रत्नयुक्ता च भवति ।

व्याकरणांशाः

सुभाषितम् - २

भीमम्

- अ. नपुं. प्र. ए.

वनम्

- अ. नपुं. प्र. ए.

भवति

- भू धातुः परस्मै लट् प्र. ए.

तस्य

- द. पुं. ष. ए.

पुरम्

- अ. नपुं. प्र. ए.

प्रधानम्

- अ. नपुं. प्र. ए.

सर्वः

- अ. पुं. प्र. ए.

जनः

- अ. पुं. प्र. ए.

सुजनताम्

- आ. स्त्री. द्वि. ए.

उपयाति

- या धातुः उप उपसर्गः परस्मै लट् प्र. ए.

व्याकरणांशाः

सुभाषितम् - २

कृत्स्ना

च

भः

सन्निधिरत्नपूर्णा

यस्य

अस्ति

पूर्वसुकृतम्

विपुलम्

नरस्य

- आ. स्त्री. प्र. ए.
- अव्ययम्
- ऊ. स्त्री. प्र. ए.
- आ. स्त्री. प्र. ए.
- द. पुं. ष. ए.
- अस् धातुः परस्मै लट् प्र. ए.
- अ. नपुं. प्र. ए.
- अ. नपुं. प्र. ए.
- अ. पुं. ष. ए.

काव्य-कथा -कुमारसम्भवम्

ततः ईश्वरः कन्यायाचनार्थं हिमालयं प्रति
प्रेषयितुं सप्त-ऋषीन् स्मृतवान् । ते सर्वे
समागताः । शिवस्य वचनानुसारेण ते
हिमवतः राजधानीम् अगच्छन् । गिरिराजः
तान् यथाक्रमं सत्कृतवान् । सप्तर्षयः तस्य
पुरतः शिवस्य अभिलाषं प्रकटितवन्तः । तं
श्रुत्वा गिरिराजः प्रमुदितः । सः सन्तोषेण
सम्मतिं दत्तवान् । शिवपार्वत्योः विवाहार्थं
शुभदिनमपि निश्चितम्।

काव्य-कथा - कुमारसम्भवम्

निश्चिते मुहूर्ते लोककल्याणार्थं शिवपार्वत्योः विवाहः महता
वैभवेन सुसम्पन्नः । तत्र सप्त-ऋषयः एव ऋत्विजः ।
विवाहानन्तरं वधूवरौ पितामहं ब्रह्माणं नमस्कृतवन्तौ ।
पितामहः - ' हे कल्याणि ! वीरपुत्रं प्राप्नुहि ' इति आशीर्वचनानि
उक्तवान् । शापात् मुक्तः मन्मथः तत्र एव आसीत् ।
ततः महेश्वरः पार्वत्या सह कैलासपर्वतम् अगच्छत् । तत्र
पार्वत्या सह जलक्रीडादिविहारेषु प्रवृत्तः सः आनन्देन कालं
यापितवान् ।

काव्य-कथा - कुमारसम्भवम्

अन्यत्र लोके तारकासुरस्य पीडा प्रत्यहम् अधिका
जाता। पीडया दुःखिताः इन्द्रादयः अग्निं हरसमीपं
प्रेषितवन्तः । सः अग्निः कपोतरूपेण ईश्वरस्य
शय्यागृहं प्रविष्टवान् । तं दृष्ट्वा हरः अतीव
क्रुद्धः । अग्निः इन्द्रादीनां दुरवस्थां निवेदितवान्
। तेषां सन्देशं च उक्तवान् । तदा हरः स्वकीयं
तेजः अग्नौ निक्षिप्तवान् । अग्नेः
अनुचितप्रवेशात् पार्वती क्रुद्धा । सा अग्निम्
उद्दिश्य - 'त्वं सर्वभक्षकः भव ' । पवित्रम् अपवित्रं
सर्वं भक्षय ।

काव्य-कथा - कुमारसम्भवम्

कुष्ठरोगेण पीडितः भव । सर्वदा
धूमावृतः भव ' इति अशपत् । एवं
विरूपः अग्निः शिवस्य तेजः गृहीत्वा
प्रतिगतः । सः इन्द्रस्य सूचनानुसारेण
हरतेजः गङ्गायां प्रक्षिप्तवान् । गङ्गाया
तत् तेजः शरवणे निक्षिप्तम् । शरवणे
कुमारस्य जन्म अभवत् ।

संस्कृतकवयित्र्यः

- संस्कृतसाहित्यसमृद्धिं वर्धयितुं पुरुषाः यथा, तथैव महिलाः अपि प्रयत्नं कृतवत्यः ।
- किन्तु यथा पुरुषाणां कृतिकाराणां नामानि महता प्रमाणेन संस्कृतक्षेत्रे दृश्यन्ते तथा स्त्रीणां नामानि न दृश्यन्ते इति तु सत्यम् एव ।
- सामाजिकपरिस्थितेः कारणतः विद्याभ्यासव्यवस्थायाः लोपस्य कारणतः वा स्त्रीयः कृतिरचनासु अधिकतया प्रवृत्ताः न दृश्यन्ते ।
- तथापि एतत् तु सत्यम् एव यत् कवयित्र्यः विदुष्यः च प्रतिभया पुरुषसमानाः एव आसन्, न तु न्यूनाः इति ।

संस्कृतकवयित्र्यः

- अतः एव ' काव्यमीमांसा ' नामकस्य ग्रन्थस्य कर्ता राजशेखरः (क्रि.श. १०) वदति -

शीला-विद्या-मारुता-मोरिकाद्याः

काव्यं कर्तुं सन्ति विज्ञाः स्त्रियोऽपि । इति ।

- ऋग्वेदादिषु 'ऋषिका', ' ब्रह्मवादिनी ', 'मन्त्रद्रष्ट्री', इत्यादयः आसन् इति श्रूयते ।
- घोषा, लोपामुद्रा, अपाला, लोमशा, विश्ववारा, सूर्या इत्यादयः मन्त्रद्रष्ट्रीषु अन्यतमाः ।

संस्कृतकवयिऋ्यः

- गार्गी, मैत्रेयी इत्यादीनां ब्रह्मवादिनीनां नामानि सर्वे जानन्ति एव ।
- सूक्तिसङ्ग्रहेषु विविधैः कविभिः रचितेषु प्रशंसात्मकपद्येषु, शिलालेखेषु च विविधानां कवयित्रीणाम् उल्लेखः कृतः दृश्यते ।

संस्कृतकवयित्र्यः

- पालीसाहित्ये 'थेरीगाथा' नामके सूक्तिसङ्ग्रहे विविधकवयित्रीभिः रचितानि मुक्तकानि उपलभ्यन्ते ।
- गाथासप्तशतीग्रन्थस्य कानिचन सुभाषितानि कवयित्रीभिः एव रचितानि सन्ति ।
- एवं कृतिरचनायां स्त्रीणां प्रवृत्तिः अधिकतया आसीत्, इत्यत्र तु सन्देहः एव नास्ति ।
- संस्कृतस्य एतत् दौर्भाग्यं यत् बह्व्यः कृतयः लुप्ताः सन्ति ।

संस्कृतकवयिऋयः

- केषाञ्चित् कवीनां कृतीनां च नामानि विविधेषु ग्रन्थेषु उल्लिखितानि दृश्यन्ते, किन्तु कृतयः तु न उपलभ्यन्ते ।
- एतदेव मनसि निधाय नीलकण्ठदीक्षितः वदति -
- 'कति कवयः कति कृतयः कति लुप्ताः कति चरन्ति कति शिथिलाः' इति ।

संस्कृतकवयिऋयः

- कवयिऋीणां विषये अपि एषः एव अंशः अन्वितः भवति ।
- तन्नाम बहवीनां कवयिऋीणां नामानि उल्लिखितानि दृश्यन्ते चेदपि कृतयः तु विरलतया एव उपलभ्यन्ते ।
- यासां नामानि इदानीं न उपलभ्यन्ते तादृश्यः कवयिऋयः अपि स्युः ।
- काश्चन कृतयः तालपत्रेषु भूर्जपत्रेषु वा गुप्तरूपेण स्युः ।

संस्कृतकवयिऋयः

- इदानीं ४० कवयित्रीणां मुक्तकानि काव्यानि वा उपलभ्यन्ते ।
सुभद्रा, फल्गुहस्तिनी, मोरिका, पद्मावती, भावदेवी, इन्दुलेखा,
शीलाभट्टारिका, विद्यावती इत्यादिभिः रचिताः श्लोकाः
उपलभ्यन्ते । विजयाम्बिका, गङ्गादेवी, तिरुमलाम्बा,
रामभद्राम्बा, देवकुमारिका, मधुरवाणी इत्यादीनां महाकाव्यानि
उपलभ्यन्ते ।

संस्कृतकवयित्र्यः

कवयित्रीभिः कथं स्वबहुमुखप्रतिभा प्रदर्शिता इति द्रष्टुं वयं द्वित्रान् श्लोकान् परिशीलयाम -

‘कृतघ्ने जनाः विश्वासं न कुर्वन्ति’ इति भावं शीलाभट्टारिका एवं निरूपयति -

प्रियाविरहितस्यास्य हृदि चिन्ता समागता ।

इति मत्वा गता निद्रा के कृतघ्नमुपासते ॥

यदा प्रियायाः विरहः जातः तदा कस्यचित् हृदये चिन्ता आगता। ‘यत्र प्रियया स्थातव्यम् आसीत् तत्र एषः चिन्तां स्थापितवान् । अतः ‘एषः कृतघ्नः’ इति चिन्तयित्वा निद्रा तस्य समीपं न गतवती एव ।

कृतघ्नस्य समीपं कोऽपि गन्तुं न इच्छति खलु ?

संस्कृतकवयित्र्यः

‘मदालसा’ नाम कवयित्री अस्मान् एवम् उपदिशति

परलोकहितं तात प्रातरुत्थाय चिन्तय ।

इह ते कर्मणामेव विपाकश्चिन्तयिष्यति ॥

‘एतस्मिन् लोके किं करणीयम् इति मा चिन्तयतु ।

पूर्वजन्मनः कर्मणाम् अनुगुणं फलं प्राप्यते ।

तदनुगुणं मानवजीवनं निर्मितं भवति ।

अतः प्रातः उत्थाय परलोकहितं किञ्चित् चिन्तयतु ।

संस्कृतकवयित्र्यः

पतिप्रेम क्षीणतां गतम् इत्यतः उद्विग्नायाः कस्याश्चित् मानिन्याः अन्तरङ्गं भावदेवी एवं निरूपयति -

तथाऽभूदस्माकं प्रथममविभिन्ना तनुरियम्
ततो नु त्वं प्रेयानहमपि हताशा प्रियतमा ।
इदानीं नाथस्त्वं वयमपि कलत्रं किमपरम्
मयाप्तं प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदम् ॥

‘प्रथमम् आवयोः देहः अभिन्नः आसीत् । प्रीतिः गाढतमा आसीत् । ततः भवान् प्रियतमः जातः अहं प्रिया जाता ।

भवान्-अहम् इति भेदः आवयोः मध्ये उत्पन्नः । इदानीं भवान् मम स्वामी, अहं भवतः पत्नी अस्मि । (प्रीतिस्थाने स्वामि-सेवकभावः आगतः अस्ति । वज्रादपि कठिनानां प्राणानां फलं इदानीं मया प्राप्तम् अस्ति । परस्परानुरागः कालवशात् कथं क्षीणतां प्राप्नोति इति बहु रमणीयतया वर्णीतम् अस्ति अत्र कवयित्र्या । बहुभिः दाम्पत्यजीवने एतादृशः अनुभवः प्राप्तः स्यात् एव खलु ?